

forbydes. Spørgsmaalet er ganske simpelt det, om Politiet, der efter Grundlovens § 93 har Ret til at overvære offentlige Forsamlinger, skal staae ganske roligt og finde sig i, at der skeer Spektakler og Uordener, og afvente Opfordring til at skride ind fra Forsamlingens Leder, som det hedder i det andet Stykke af Forslaget under Nr. 31. Det er mærkeligt, at det i det første Stykke af dette Forslag forudsættes som Noget, der kan arrivere, at der ingen Leder findes, men at man har glemt det i det andet Stykke, hvor man gaar ud fra, at der er en Leder. Der kan imidlertid ligesaa godt tænkes det Tilfælde, at der ingen Leder er ved en Forsamling i Huus som ved en Forsamling under aaden Himmel; det kan være muligt, at der ikke har været en Leder fra første Færd af, men derhos ogsaa, at Forsamlingen opløser sig saaledes i Uorden og Forvirring, at Lederen forsvinder. Ikke desto mindre skal Politiet forholde sig roligt, indtil der opstaaer Slagsmaal; det kan kun efter Anmodning fra Forsamlingens Leder hde sin Bistand til Ordens Overholdelse, men er der ingen Leder, bliver der ikke Spørgsmaal derom. Hvad nu angaaer det første Stykke af Forslaget under Nr. 31, der efter min tidligere Kollegas (Jacobsens) Mening er saanlige korrektere end Forslaget under Nr. 32, da er det saa uheldigt, at deri er der ogsaa Mangler. Der siges, at Politiet kan fordrø Forsamlingen hævet, naar Uordenen antager Skikkelse af Ufred eller „Slagsmaal“. Det er maaskee denne Forandring af „Tumult“ i Forslaget under Nr. 32 til „Slagsmaal“, der er forekommen det ærede Medlem at være saaheldig, men mig forekommer det Modsatte at være Tilfældet, eftersom det virkelig er overflødigt til „Ufred“ at tilføie „Slagsmaal“, da dog Ingen kan tvivle om, at Slagsmaal er kvalificeret Ufred — men altsaa Politiet kan, som sagt, i dette Tilfælde fordrø Forsamlingen hævet, og dertil søies, at det, saafremt ingen Leder findes, selv kan erklære den for hævet. Saalænge der er en Leder, skal Politiet altsaa ikke kunne hæve Forsamlingen efter Forslaget Nr. 31, men alene kunne fordrø den hævet. Men naar nu Lederen siger: „Nei, jeg vil ikke

hæve Forsamlingen“, da staaer Politiet der og kan Ingenting gjøre. Jeg skal dog henstille til det ærede Thing, om det ikke maatte finde, Alt vel overveiet, at Forslaget Nr. 32 giver, hvad der behøves, og at man ved det undgaaer forskellige Ulemper, der ere forbundne med Forslaget under Nr. 31.

Jacobsen: Da den ærede sidste Taler har rettet sine Øtringer imod mig, maa jeg først gjøre den Bemærkning, at det neppe har kunnet overraske ham saa meget, at jeg har kunnet slutte mig til Forslaget under Nr. 31; thi efter de Forhandlinger, der ere foregaaede i Udvalget, vil han vide, at jeg allerede der hylbede den Tanke, som man har søgt at skaffe et Udtryk i det nævnte Forslag, men at jeg, da man ikke kunde finde Ord, som vare tilfredsstillende for mig, i Mangel af noget Andet sluttede mig til Forslaget under Nr. 32. Jeg har ikke sagt, at Endringsforslaget under Nr. 31 var mere korrekt end Forslaget under Nr. 32, men at det i det Hele taget var mere tilfredsstillende; jeg erkjender, at det kan trænge til en Endring, men denne er dog ikke af større Betydning, end at jeg trostigt tør tilraade Thinget at vedtage det, saaledes som det foreligger, idet jeg forudsætter, at Udvalgets Fleertal vil bestrebe sig for til tredie Behandling at bringe det i en mere nylagtig Form. Den ærede sidste Taler meente, at Udtrykket „Slagsmaal“ skulde have tiltalt mig mere end det Udtryk, der findes i Forslaget under Nr. 32; jeg troer ogsaa ganske vist, at „Tumult“ er et ubestemt Begreb, som let kan give Politiet Anledning til at skride ind, hvor der ikke skeer Andet, end hvad man maaskee mere korrekt kunde betegne ved „Spektakel“; men fordi der finder nogen Uorden Sted, skal en Forsamling dog ikke være ubsat for strax at stilles ad af Politiet. Først naar Spektaklet udarter til Voldsomheder — man burde maaskee bruge det Udtryk: „personlig Vold“ istedetfor „Slagsmaal“ — skal det være Politiet tilladt at skride ind, og dette troer jeg er fuldkommen korrekt udtrykt i Forslaget under Nr. 31 med en ubetydelig Redaktionsforandring, hvorimod Forslaget under Nr. 32 ikke udtrykker noget Saadant.